Вечерта русалката изплувала на повърхността на океана и видяла наблизо красив кораб. Звучала музика, на палубата танцували хора с разкошни дрехи. Най-красив от всички бил младият принц.

Внезапно се разразила буря, надигнали се огромни вълни и корабът започнал да потъва. Малката русалка не искала принцът да се удави, доплувала до него, издигнала го над вълните и заплувала към брега. Там го оставила на пясъка и се скрила зад крайбрежните скали, за да види дали всичко ще бъде наред.

На зазоряване бурята утихнала и една девойка, която гостувала в близкия замък, намерила бездиханния принц и веднага извикала помощ.

От този ден русалката мислела само за принца и решила да заживее между хората. Но как да се отърве от рибята опашка и да се сдобие с крака? Само морската вещица можела да й помогне. Тя дала на русалката стъкленица с магическа отвара, но в замяна поискала за себе си красивия й глас.

– Ще се сдобиеш с крака, но няма да имаш глас и няма да можеш да говориш. И ако въпреки твоите жертви и любовта ти принцът все пак се ожени за друга, денят на сватбата му ще е твоят последен ден.

Без да каже нищо, русалката заплувала към брега. Там изпила отварата и в миг опашката й изчезнала, а на нейно място се появили човешки крака.

В това време принцът се разхождал по брега и я видял.

– Коя си ти, прекрасно момиче? Как се озова тук? – питал той, но русалката само се взирала в него и мълчала.

Натиснете бутоните, за да чуете звуците

Три весели мелодии